

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 29 lipca 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – BP France SAS/Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

(Sprawa C-624/22 ⁽¹⁾, BP France)

(Odesłanie prejudycjalne – Wspieranie użycia energii ze źródeł odnawialnych – Dyrektywa 2009/28/WE – Artykuły 17 i 18 – Dyrektywa 2018/2001/WE – Artykuły 25, 29 i 30 – Kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych – Weryfikacja zgodności z tymi kryteriami – Biopaliwa stosowane w transporcie – Produkcja paliw w procesie współprzetwarzania – Dowody spełnienia wspomnianych kryteriów zrównoważonego rozwoju – Metoda bilansu masy – Metody oceny zawartości hydrorafinowanych olejów roślinnych (HVO) w paliwach wytworzonych w tym procesie – Przepisy państwa członkowskiego wymagające przeprowadzenia fizycznych badań radiowęglowych (¹⁴C) – Artykuł 34 TFUE – Swobodny przepływ towarów)

(C/2024/5593)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BP France SAS

Druga strona postępowania: Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Sentencja

- 1) Artykuły 17 i 18 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r., oraz art. 29 i 30 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

należy interpretować w ten sposób, że:

przedmiotem systemu monitorowania w drodze bilansu masy oraz dobrowolnych krajowych lub międzynarodowych systemów przewidzianych w tych artykułach jest ocena i uzasadnienie zrównoważonego charakteru surowców i biopaliw oraz ich mieszanek, nie zaś określenie ram oceny udziału energii ze źródeł odnawialnych zawartej w paliwach wytworzonych w procesie współprzetwarzania.

- 2) Artykuł 34 TFUE

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które dla celów obliczenia podatku motywacyjnego związanego z dodawaniem biopaliw wymagają fizycznych badań radiowęglowych (¹⁴C) zawartości biopaliw (HVO) w paliwach wytworzonych w procesie współprzetwarzania, które to badania mają być przeprowadzane przy odbiorze tych paliw w pierwszym składzie podatkowym tego państwa członkowskiego, w przypadku gdy paliwa te zostały wytworzone w znajdującym się w innym państwie członkowskim zakładzie produkcyjnym, który stosuje dobrowolny system monitorowania bilansu masy uznany przez Komisję Europejską na podstawie art. 18 ust. 4 dyrektywy 2009/28 i na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy 2018/2001 za kompleksowy, chociaż paliwa wytworzone w tym procesie w pierwszym państwie członkowskim nie podlegają takim badaniom, jeżeli zostają dopuszczone do konsumpcji bezpośrednio po opuszczeniu zakładu produkcyjnego, a władze tego pierwszego państwa członkowskiego akceptują, w celu określenia po opuszczeniu zakładu produkcyjnego korzystającego z zawieszenia opodatkowania lub krajowego składu podatkowego zawartości biopaliw, jaka może zostać przyznana dla celów tego podatku, dokonanie – na podstawie średniego miesięcznego wprowadzania przez dany skład lub dany zakład produkcyjny – oceny zawartości biopaliwa w produktach będących przedmiotem wywozu lub dopuszczenia do konsumpcji w sektorach innych niż transport.

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 16.1.2023.